

De Gentpoort, op het randje van de stad

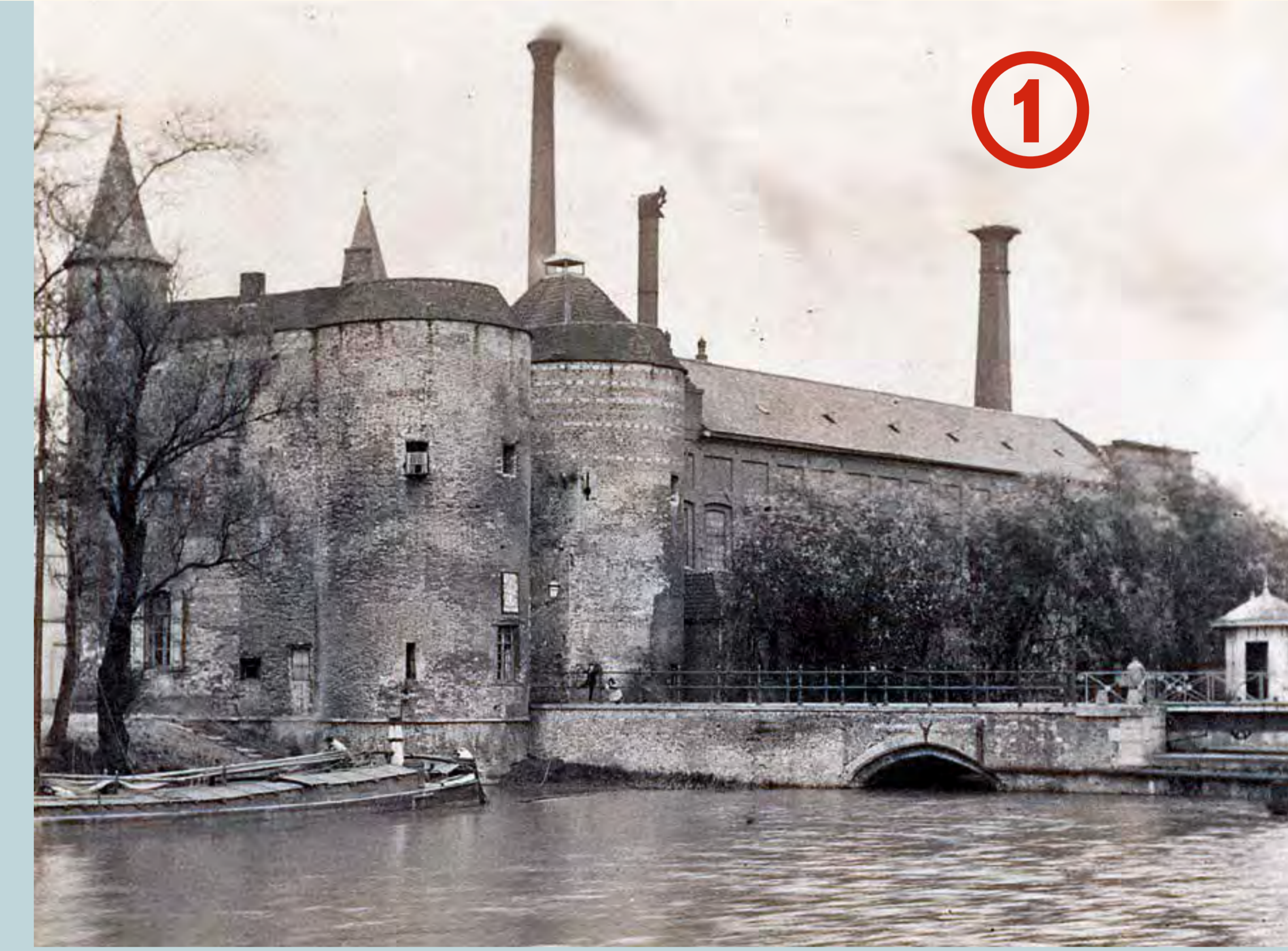
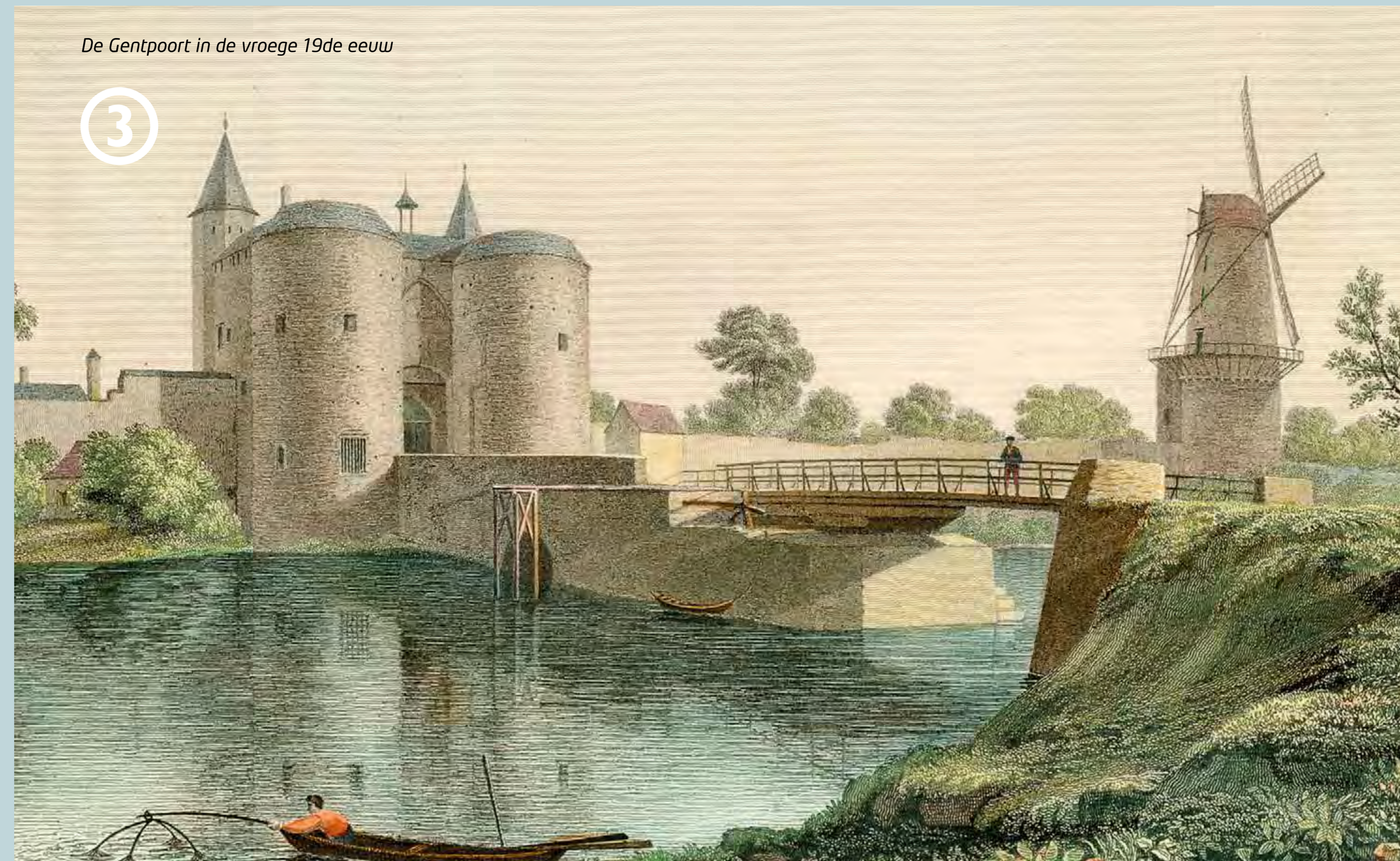
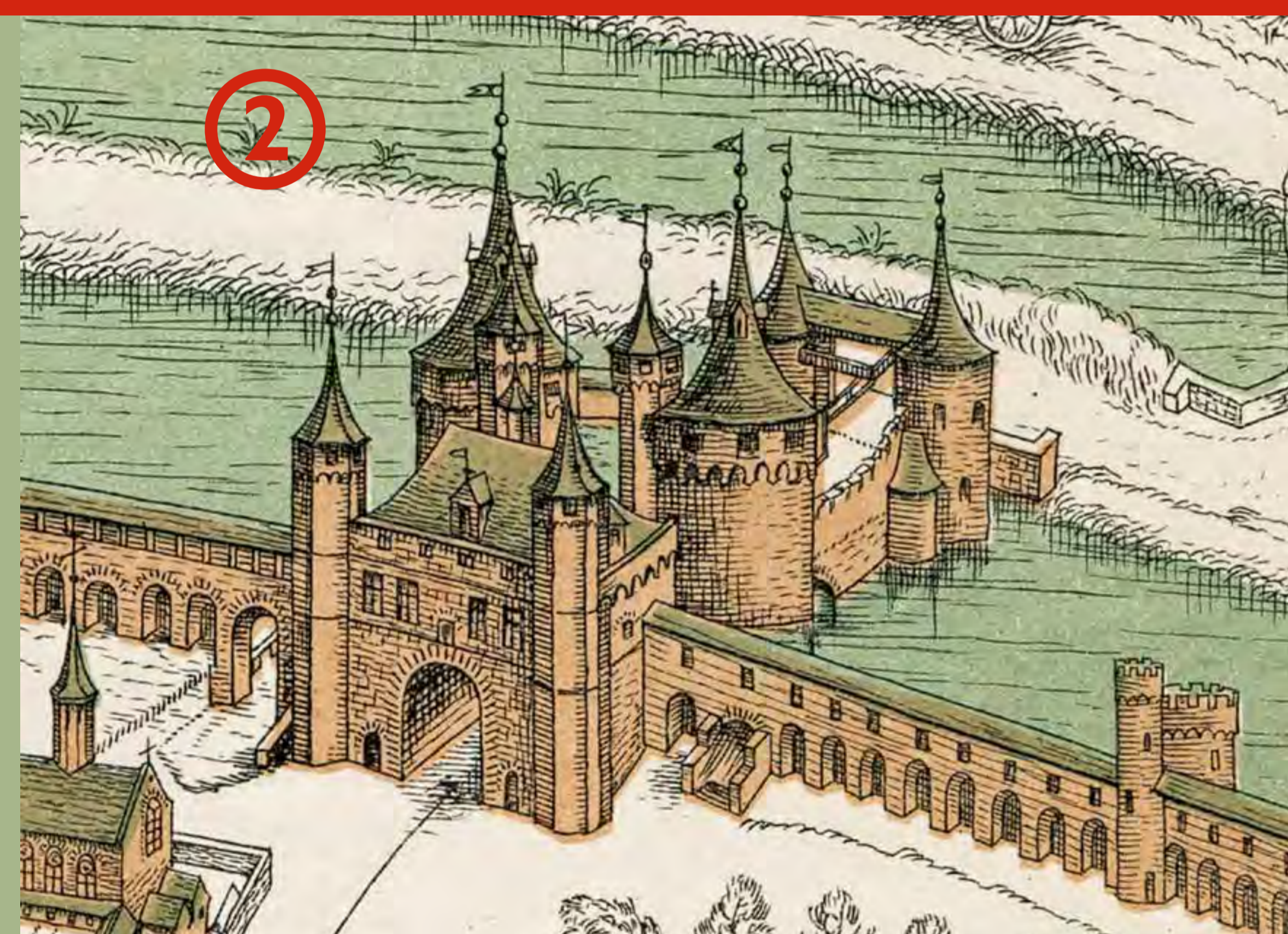
Vanaf 1297 krijgt de stad Brugge, die in de voorbije eeuwen een sterke expansie heeft gekend, een nieuwe omwalling. Deze bestaat uit een dubbele walgracht, een aarden wal en negen stenen stadspoorten. Die vormen de grens tussen de stad en het platteland. De omwalling is 6.800 meter lang en omsluit een gebied van 430 hectare. De aanleg neemt ruim drie jaar in beslag.

Stadsmuren zijn er eerst niet. Op het einde van de 14de eeuw begint men ze te bouwen, maar omwille van de kostprijs worden ze nooit voltooid. Wel worden er windmolens geplaatst op de wallen: in de loop der eeuwen varieert hun aantal tussen de 25 en 30.

In de 19de eeuw hebben de vestingen geen enkele militaire functie meer. Ook de windmolens verdwijnen, omdat hun taak door moderne stoommaalderijen wordt overgenomen. Nieuwe industrieën vestigen zich zowel binnen als net buiten de stad. Vanaf 1853 begint het stadsbestuur met de omvorming van de vestingen tot parkgordel.

Ligging van de Gentpoort op het plan van Brugge

Op vier plaatsen rond de binnenstad staat er vandaag nog steeds een poort. De Gentpoort is er een van. In haar huidige vorm dateert ze uit 1401-1406. Zoals haar naam zegt, controleert ze de toegang op de weg naar Gent. Oorspronkelijk staat aan de overzijde van de walgracht een kleinere poort, een zogenaamde voorpoort. Die verdwijnt in 1750.

Na 1750 wordt de walgracht een onderdeel van het scheepvaartkanaal dat de haven van Oostende verbindt met Gent. Ze wordt daartoe verbreed en verdiept en voor de poort komt er een draaibrug om de schepen door te laten. De draaibrug is intussen door een moderne basculebrug vervangen.

Gent en Brugge zijn in de middeleeuwen de twee machtigste steden van Vlaanderen. Ze staan mekaar vaak naar het leven. In 1382 haalt Gent zwaar uit: de Gentenaars verpletteren de Brugse milities op het Beverhoutsveld en daarna wordt de stad geplunderd.

Miniatuur met de slag op het Beverhoutsveld

Pas vanaf 1925 beschikken de Bruggelingen over leidingwater. Alle water voor huishoudelijk gebruik komt tot dan uit de eigen waterput of van de openbare pomp. Het leidingwater is aanvankelijk afkomstig van de Bocq, een riviertje in de provincie Namen, op tweehonderd kilometer hier vandaan. Om het water van de nodige druk te voorzien, wordt op de vesting tussen de Gentpoort en de Katelijnepoort een hoge bakstenen toren gebouwd. Deze lijkt een beetje op de middeleeuwse Poortoren bij het Minnewater, maar is dus veel jonger.

Op het einde van de Boninvest ligt sinds 2002 een moderne voetgangersbrug. Deze is gebouwd in het kader van 'Brugge 2002, Culturele Hoofdstad van Europa'. De Zwitserse ingenieur Jürg Conzett zorgt er met zijn ontwerp voor dat wandelaars en fietsers zonder omweg langs de Coupurebrug van de Bonin- naar de Kazernevest kunnen. De Conzettbrug is beweegbaar, het brugdek is met stalen kabels opgehangen aan twee horizontale buizen die om hun as kunnen draaien. De Coupure moet immers toegankelijk blijven voor pleziervaartuigen.

La Porte de Gand, à l'orée de la ville

À partir de 1297 la ville de Bruges, qui a connu une vaste expansion, s'offre une nouvelle enceinte. Elle consiste en de doubles douves, un rempart de terre et neuf portes citadines en pierre. Celles-ci forment la frontière entre la ville et la campagne. Longs de 6.800 mètres, les remparts encerclent un territoire de 430 hectares. Leur aménagement a pris plus de trois ans. Sur les remparts sont construits des moulins à vent, dont le nombre au cours des siècles varie de 25 à 30. Au 19e siècle les remparts n'ont plus aucune fonction militaire. Même les moulins disparaissent. De nouvelles industries s'implantent tant en ville qu'en dehors. À partir de 1853 la municipalité transforme les remparts en parc d'enceinte.

À quatre endroits de la ville intérieure existe encore toujours une porte. La *Gentpoort* (Porte de Gand) en est une. En sa forme actuelle elle date de 1401-1406. Elle contrôlait naguère l'accès à la route vers Gand. À l'origine se trouvait une porte plus petite de l'autre côté des douves. Elle disparaît en 1750. Les douves sont alors intégrées dans le canal de navigation qui relie le port d'Ostende à Gand. Dans ce but, elles sont élargies et rendues plus profondes et un pont tournant est construit devant la porte.

Au Moyen Âge Gand et Bruges sont les deux cités les plus puissantes des Flandres. Elles sont souvent prêtes à s'anéantir mutuellement. En 1382 Gand s'en est pris lourdement à sa rivale: les Gantois écrasent les milices brugeoises au *Beverhoutsveld* et mettent ensuite Bruges à sac.

Ce n'est qu'à partir de 1925 que les Brugeois disposent d'eau courante. Afin d'obtenir suffisamment de pression, une haute tour en briques a été construite entre la *Gentpoort* et la *Katelijnepoort* (Porte Ste Catherine). Elle ressemble un peu à la *Poortoren* (Tour poudreuse) médiévale, mais est donc bien plus récente.

Au bout du *Boninvest* se trouve depuis 2002 un pont piétonnier. Il a été construit par l'ingénieur suisse Jürg Conzett à l'occasion de 'Bruges 2002, Capitale Culturelle de l'Europe'.

Das Genter Tor, Am Stadtrand

Ab 1297 wird eine neue Befestigungsanlage gebaut, denn Brügge erlebt einen gewaltigen Aufschwung. Die Anlage besteht aus einem doppelten Wassergraben, einem Erdwall und neun Stadttoren aus Stein. Diese bilden die Grenze zwischen Stadt und Land. Mit einer Länge von 6.800 m umfasst die Befestigungsanlage ein Gebiet von 430 ha. Die Errichtung dauert über drei Jahre. Auf der Wallanlage werden Windmühlen gebaut, deren Zahl sich im Laufe der Jahrhunderte zwischen 25 und 30 bewegt. Im 19. Jahrhundert hat die Befestigungsanlage keinerlei militärische Funktion mehr. Sogar die Windmühlen verschwinden. Sowoohl in der Stadt, als auch außerhalb entstehen neue Industrien. Ab 1853 wandelt die Stadtverwaltung die Befestigungsanlage in einen Grüngürtel um.

An vier Stellen des inneren Stadtbezirks gibt es noch immer Stadttore. Das *Gentpoort* (Genter Tor) ist eines davon. In seiner heutigen Form stammt es aus der Zeit von 1401-1406. Vom Stadttor aus wird der Zugang zur Straße nach Gent kontrolliert. Anfangs stand hier ein kleineres Tor, das aber 1750 auf der anderen Seite der Wassergräben. Es verschwindet in 1750. Die Wassergräben werden an den Schiffkanal angegliedert, der Ostende mit Gent verbindet. Hierfür werden sie verbreitert und tiefer gegraben, und vor dem Tor wird eine Drehbrücke gebaut.

Im Mittelalter sind Gent und Brügge die beiden mächtigsten Städte Flanderns. Und man schreckt des Öfteren nicht vor der gegenseitigen Vernichtung zurück. In 1382 setzt Gent seiner Rivalin schwer zu: die Genter schlagen die Milizen aus Brügge auf dem *Beverhoutsveld* und plündern danach Brügge.

In Brügge gibt es erst ab 1925 fließendes Wasser. Um genügend Druck zu haben, wird zwischen dem *Gentpoort* und dem *Katelijnepoort* (Kattelijnetor) ein hoher Backsteinturm gebaut. Er ähnelt ein wenig dem mittelalterlichen *Poortoren* (Pulverturm), aber ist in der Nähe des *Minnewater* (Liebessee), ist aber eben neueren Datums.

Am Ende von *Boninvest* befindet sich seit 2002 eine Fußgängerbrücke, entworfen vom Schweizer Ingenieur Jürg Conzett anlässlich von Brügge 2002, Kulturhauptstadt Europas.

The Ghent Gate, right at the edge of the city

Towards the end of the 13th century, Bruges had expanded to such an extent that the old city walls were no longer serving their purpose and, in 1297, the construction of a new rampart got under way. This new rampart featured a double moat wall, an earthen wall and nine stone city gates and marked the border between the city and the countryside. The whole project took over three years to complete. Over the course of the centuries, between 25 and 30 wind mills adorned the Bruges rampart. During the 19th century, the rampart no longer served any military purpose and soon even the wind mills disappeared one by one. Bruges and its surrounding areas became the location of choice for a whole range of new industries.

To this day, Bruges inner city still boasts four gates, one of which the *Gentpoort* (Ghent Gate), which, in its current form, dates back to 1401-1406. For centuries it served as a sentry post, guarding the route to Ghent. This particular section of the rampart originally featured a smaller gate, which was demolished in 1750. The moat subsequently became part of the canal linking the Port of Ostend to Ghent and was deepened and widened to accommodate the ever increasing shipping traffic.

During the Middle Ages, Ghent and Bruges were the two most powerful cities in Flanders and were at loggerheads with one another on more than one occasion. In 1382, Ghent dealt Bruges a severe blow: the citizens of Ghent annihilated the Bruges militias during the battle on *Beverhoutsveld* (Beverhouts Field) and subsequently ransacked Bruges.

It wasn't until 1925 that the citizens of Bruges got access to mains water. To ensure a steady supply, the water had to be pressurized and a tall brick tower was constructed on the stretch of rampart between the *Gentpoort* and the *Katelijnepoort* (Catherine Gate). This particular tower is not unlike the medieval *Poortoren* (Gun-Powder Tower) near the *Minnewater* (Lake of Love), but dates from more recent times.

A modern pedestrian bridge has been gracing the far end of the *Boninvest* since 2002. This particular bridge was built by the Swiss Engineer Jürg Conzett within the framework of 'Bruges 2002, Cultural Capital of Europe'.

La Puerta de Gante, en el borde la ciudad

À partir de 1297, Brujas, que se había expandido fuertemente, fue construyendo una nueva fortificación alrededor de la ciudad. Ésta estaba compuesta de un foso doble, un terraplén y nueve puertas, construidas de ladrillo, que formaban la frontera entre la ciudad y el campo. La fortificación tenía 6.800 metros de largo y abarcaba una superficie de 430 hectáreas. Su construcción se demoró más de tres años. En las murallas se levantaron molinos de viento, oscilando su número en el transcurso de los siglos entre 25 y 30. En el S. XIX, el anillo de defensa fue perdiendo su función militar. Al mismo tiempo, fueron desapareciendo los molinos de viento. Las nuevas industrias se establecieron tanto en la ciudad como justo fuera de ella. A partir de 1853, las autoridades municipales empezaron a transformar el anillo de defensa en un cinturón verde con parques.

Hoy, quedan cuatro puertas en distintos puntos alrededor del centro urbano. La *Gentpoort* (Puerta de Gante) es una de ellas. Su forma actual data de 1401-1406, y por mucho tiempo se controló desde aquí el camino a Gante. Originalmente se encontraba al otro lado del foso una puerta más pequeña, que desapareció en 1750. El foso pasó entonces a formar parte del canal que une el puerto de Ostende con Gante. Para ese fin, se ensanchó y se profundizó. Delante de la puerta se construyó además un puente oscilante.

En la edad media, Gante y Brujas eran las dos ciudades más poderosas de Flandes. A menudo se enfrentaron a muerte. En 1382, Gante obtuvo una victoria arrolladora: los gantenses aplastaron las milicias de Brujas en la llanura de *Beverhoutsveld* y saquearon Brujas.

Los habitantes de Brujas no tuvieron agua corriente hasta 1925. Para que el agua tuviera la presión suficiente, se construyó en el anillo de defensa entre la *Gentpoort* y la *Katelijnepoort* una torre alta de ladrillos. Ésta se parece un poco a la *Poertoren* (Torre del Polvoro), una torre medieval cerca del *Minnewater* (el Lago del Amor), pero es mucho más reciente.

Al final de *Boninvest* se encuentra un moderno puente peatonal, construido en el 2002 por el ingeniero suizo Jürg Conzett en el marco de Brujas 2002, Capital Cultural de Europa.